

20 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A 436 13/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6866.

Kl. 71 a 27.

Antoni Siekacz
(Kraków, Polska).

Obuwie z wymiennymi obcasem i podeszwą.

Zgłoszono 28 maja 1925 r.
Udzielono 29 stycznia 1927 r.

Dotychczas używane obuwie ma tę wadę, że w razie zużycia lub zniszczenia obcasa lub podeszwy musi być oddane do szewca zawodowego celem naprawy.

Niniejszy wynalazek ma na celu zapobiec tej wadzie w ten sposób, że dzięki konstrukcji wymiennych obcasa i podeszwy, każdy sam z łatwością wymianę przeprowadzić może.

Formę wykonania wymiennego obcasa przedstawiają dla przykładu fig. 3, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, przy czym fig. 3, 5, 7, 8 i 9 dotyczą obcasa obuwia wojskowego i roboczego.

Obcas wymienny składa się zasadniczo z dwóch części: stałej i wymiennej. Część stała *a* (fig. 7 i 9), wykonana z masy trwałej i nieprzemakalnej zwanej klingerytem, tworzy stały obcas. Część wymienna *b* (fig.

5, 6, 7 i 9), składająca się z kilku fleków skórzanych (zależnie od wysokości obcasa) i jednego górnego, wykonanego z klingerytu, tworzy obcas wymienny. Połączenie obu wyżej wymienionych obcasów polega na wsunięciu czworobocznego, prostokątnego występu *c* (fig. 5), znajdującego się na wymiennym obcasie, w dokładnie dopasowane wyżłobienie, wykonane w stałym obcasie. Ustalenie zasuniętych już obcasów uskutecznia się zapomocą dwóch śrubek *d* (fig. 3, 5, 7, 8, 9). Dla osób niszczących obcasy znacznie ze strony zewnętrznej lub wewnętrznej istnieje możliwość zabezpieczenia takowych przed zbyt szybkim całkowitem zużyciem przez przekładanie obcasów wymiennych z buta prawego na lewy i naodwrot.

Fig. 13, 14, 15, 18, 19, 20 i 21 wskazują

obcasy elastyczne przy obuwiu spacerowym, które posiadają wewnątrz gumowe wkładki.

Obcas taki jest zbudowany w ten sposób, iż pomiędzy częścią podeszwy a flekiem górnym znajdują się gumowe wypukłe krążki *a* w ilości 5—6 (fig. 13 i 14), przymocowane symetrycznie do podeszwy, a zabezpieczone i ukryte zapomocą boku przylegającego do obwodu obcasa i przymocowanego do podeszwy z zewnątrz w miejscu oznaczonym literą *b* na fig. 14, 15, przyczem brzeg dolny boku wchodzi we flek *y* z klingerytu (fig. 13, 14 i 15), połączony z obcasem wymiennym w sposób powyżej opisany.

Podczas stapania uginają się z łatwością powyższe gumowe krążki, czyniąc przez to obcas elastycznym, który zewnętrznym wyglądem nie różni się od obcasa zwykłego. Chód staje się lekki, koszlawienie obcasa jest dzięki tym krążkom wykluczone.

Zamiast gumowych krążków można założyć jednolity flek gumowy pomiędzy stałą a wymienny obcas. Flek ten może mieć też wycięcia dla zwiększenia elastyczności.

W razie zużycia wymiennego obcasa, wymienia się go; można również przełożyć obcasy na butach przez wysunięcie fleków skórzanych z dolnego brzegu ramy, nasunięcie zaś części wymiennej nie narusza zupełnie wkładki gumowej, która nie ulega zużyciu.

Fig. 16 przedstawia widok zewnętrzny obcasa. Fig. 21 wskazuje widok zgóry gumowych krążków. Fig. 17 przedstawia widok zgóry ramki skórzanej, uwidocznionej w przekrojach na fig. 14 i 15.

Na fig. 13, 14, 15, 18 i 19 przedstawiono opisany obcas w rozmaitych przekrojach, a mianowicie na fig. 13 według przekroju *A—B* fig. 21; na fig. 14 według przekroju *C—D* fig. 21; na fig. 15 według przekroju *E—F* fig. 21; na fig. 18 według prze-

kroju *G—H* fig. 17; na fig. 19 według przekroju *L—K* fig. 17; na fig. 20 są przedstawione poszczególne fleki.

Fig. 1, 2, 4 i 6 dotyczą wymiennych zelówek. Zelówki te mogą być widoczne z zewnątrz lub też zakryte.

Ażeby można było zastosować części wymienne, należy bucik specjalnie uszyć z odpowiedniem pomiędzy wewnętrzną podeszwą a wymienną podeszwą zagłębieniem, służącem do umieszczenia skórzanej ramki *a* (fig. 4 i 6), przymocowanej do zelówki wymiennej. Ramka owa przytrzymuje zelówkę wymienną przy podeszwie, chroniąc ją zarazem od wilgoci. Pomiedzy zelówką wymienną a podeszwą znajduje się prozek skórzany *b* (fig. 2, 4 i 6), przytwierdzony do zelówki wymiennej, a wchodzący w rowek wyżłobiony w podeszwie. Prozek ten, zakrywając szczelnie odstęp pomiędzy końcem zelówki wymiennej a podeszwą od strony glanka, uniemożliwia przedostanie się wilgoci pomiędzy te części. Zamknięcie dwóch końców ramki uskutecznia się zapomocą dwóch odpowiednich śrubek *c* (fig. 2).

Jeżeli zelówka jest zakryta, wówczas jest ona rozcięta wzdłuż w miejscu łączenia się z glankiem, tworząc na wygląd zewnętrzny jedną całość, przyczem jednak zastosowany system ramki skórzanej pozwala na wymianę części ruchomej podeszwy t. j. zelówki, pozostawiając zaś część stałą i niezużywającą się t. j. glanek zawsze ten sam. Przytwierdzenie odbywa się od strony glanka przy pomocy śrubek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obuwie z wymiennymi podeszwą i obcasem, znamienne tem, że do wymiennych części jest przytwierdzona okalająca je ramka za wyjątkiem miejsca stykania się z glankiem, posiadająca w przekroju

kształt korytka, zakładanego na odpowiednio wystający nazewnątrz brzeg wewnętrznej podeszwy, do której wymienna część przytwierdza się zapomocą śrubek.

2. Obuwie z wymiennym obcasem według zastrz. 1, znamienne tem, że nad wymienną częścią są umieszczone krążki lub płytki z materiału elastycznego np. gumy.

3. Odmiana obuwia z wymiennym obcasem według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że wymienna część posiada górną warstwę wykonaną z klingerytu, posiadającą zboków za wyjątkiem miejsca stykania się z glankiem prostokątny rowek, który zakłada się na dolny brzeg ramki, przymocowa-

nej do wystającego nazewnątrz brzegu wewnętrznej podeszwy.

4. Obuwie z wymienną podeszwą według zastrz. 1, znamienne tem, że wymienna część posiada w miejscu stykania się z glankiem poprzeczny prożek skórzany, wchodzący w odpowiedni rowek wewnętrznej podeszwy.

5. Obuwie z wymienną podeszwą według zastrz. 1, znamienne tem, że wymienna część jest przecięta wzdłuż.

Antoni Siekacz.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

